

В висновку, можна зазначити те, що опираючись на американський досвід протидії дискримінації потрібно вдосконалювати з самого початку соціальну політику та законодавче підґрунтя. Це створить сталу базу для імплементації в соціальній роботі принципу недискримінації та впровадження антидискримінаційних практик.

Список використаних джерел

1. Кубицький С.О. Технології соціально-педагогічної роботи в зарубіжних країнах: навчальний посібник. Київ: «Міленіум», 2015. 300 с.
2. Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні: Закон України від 30.05.2014 р. № 1263-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5207-17> (дата звернення: 10.03.2019).
3. Лукашевич М.П., Семигіна Т.В., Черепанова Г.Л. Соціальна робота: Теорія і практика. Київ: ІПК ДСЗУ, 2007. 341 с.
4. The Civil Rights Act of 1964 URL: http://library.clerk.house.gov/reference-files/PPL_CivilRightsAct_1964.pdf (дата звернення: 10.03.2019).

Веремейчик Сергій Володимирович

Національний університет водного господарства та природокористування

РЕНЕСАНС «АНТИЧНОЇ ДУШІ» В ГУМАНІСТИЧНИХ УЯВЛЕННЯХ ЕПОХИ ВІДРОДЖЕННЯ

Суттєві зміни в соціально-економічному і духовному житті кінця XIV століття ознаменували початок епохи Відродження. Саме доба Ренесансу є унікальним історичним моментом з позиції усвідомлення людиною себе як індивідуальної цінності буттєвої форми, що лежить поза межами соціального статусу. Варто звернути увагу на те, що характерною рисою духовності даного періоду є шанобливе відношення до природи як символічного втілення Божественного. Найкраще процес зміни такого відношення розкриває відомий вислів Миколи Кузанського: «Всесвіт – сфера, центр якої – всюди, межа – ніде». [1, 248] Оскільки відповідно до Аристотелевої метафізики, всесвіт є «сферою нерухомих зірок», то революційна компонента безмежності в уявленні тогочасної свідомості жахала як розум, так і уяву.

Початок процесу трансформації середньовічної області розуміння душі починався із Флоренції, де вперше були сформовані чіткі заклики до відродження античної культури і філософії. Відомий флорентієць Франческо Петрарка розглядаючи світобудову через призму розуміння літератури як внутрішньо врівноваженого джерела мудрості і водночас, спостерігаючи за природними явищами, стверджував, що центральним персонажем природних декорацій є людина. Так, у творчості поета чітко прослідковується стремління до поетичного синкретизму через поєднання сакрального і гуманістичного. В майбутньому ідеї великого флорентійця продовжили життя у творах його послідовників. Зокрема Колюччо Салютаті, розвиваючи і доповнюючи свого «наставника», окреслював основне призначення земного буття через ідею соціалізації обов'язку будівництва «*civitas terrena*». В свою чергу Петрарка, як гуманіст, виходячи у своєму літературному філософуванні за межі внутрішнього діалогу філософської антропології, звертав увагу на те, що людяність забезпечується не лише високим стилем моралізаторської настанови, а й сходженням до словесної простоти у ході зцілення людської душі.

На думку, Бернардіно Телезіо, філософія і теологія нарешті повинні покласти між собою розподільчу границю, оскільки подальший розвиток природи більше не потребує божественного втручання. Так, у дискурсі ренесансного міркування, філософ проводячи порівняльні аналогії за антропологічними признаками виводить, що людська душа, як і частини тіла у різних людей, різняться по своїй величині, вона заповнює все тіло, всі нервові шляхи. Тобто, розумна душа не тільки пов'язана із тілом, але й перебуває у залежності від матерії. Вагомою заслугою натурфілософії епохи ренесансу є підняття ціннісної ролі людини як реалізації особливої винятковості та поступове заміщення Бога природою.

Найбільшим проявом ідеї зближення творця із творінням є реалізація філософування Джордано Бруно. Так, філософ створює вчення сутність якого входить у протиріччя із середньовічним теїзмом із-за характерно вираженого пантеїзму. Центральною лінією філософії Д.Бруно є розуміння Єдиного як одночасної причини буття і власної причини існування об'єкту, тобто в Єдиному матерія співпадає із формою, а отже душа відповідно співпадає із тілесним. Потрібно зауважити, що внутрішня властивість матерії створювати форми, трактується філософом через термін «світової душі». Тобто душа є якісною складовою матерії, де розум, як головна властивість світової душі, виступає діючою причиною речі. Для Д.Бруно життя є постійно існуючим в Єдиному і незалежно від руйнації форм існування прояви життєдайної сили нікуди не зникають, оскільки перетікають у нові форми буття. В даному напрямі міркувань прослідковується погодження Бруно із вченням піфагорійців про метемпсихоз. Однак, доцільно врахувати той момент, що індивідуальна душа позбавлена безсмертя, оскільки в дискурсі філософування Д.Бруно все в природі є характеристикою руху потоку, поступовою зміною форми від старої до нової.

Основною заслугою Ренесансу, в першу чергу, варто признати піднесення античної філософії над масивом середньовічної схоластики. Також епоха Відродження надає можливість реабілітувати тілесність

суб'єкта – тепер людина набуває тілесної повноцінності, отримує свободу мислення, для неї відкривається горизонт можливостей через реалізацію вольового вибору, в кінцевому рахунку зростає цінність окремо взятої особистості. Але, питання наскільки зміна філософування середніх віків здійснила вплив на вирішення етичних проблем та принесла ясність і новизну у розуміння онтологічного простору душі залишається відкритим та потребує більш детального і глибокого дослідження.

Список використаних джерел

1. Кириленко Г.Г., Шевцов Е.В. Краткий философский словарь. Москва: СЛОВО, 2010. 480 с.
2. Гарэн Э. Проблемы итальянского Возрождения. Москва: Прогресс, 1986. 421 с.
3. Лосев А.Ф., Эстетика Возрождения. Москва: Изд-во МГУ, 1978. 304 с.
4. Романов Ю.И., Сандулов Ю.А. Краткая история философской мысли. СПб.: Лань, 2002. 224 с.
5. Черников В.Г. Философия диалектико-материалистического гуманизма. Рыбинск. Рыбинский Дом печати, 1998. 374 с.

Медведська Людмила Євгенівна

Кандидат історичних наук, доцент

Київський національний університет будівництва і архітектури

РОЛЬ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ У ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ІГОР В УКРАЇНІ (НА ПРИКЛАДІ FACEBOOK)

Незважаючи на активну діяльність провідників інтелектуального руху в Україні, до недавнього часу інтелектуальні ігри викликали зацікавленість у представників не надто широкого кола суспільства. Ймовірно, частково це було зумовлено недостатнім рівнем інформованості населення та іншими факторами. Серед них можемо припустити такі:

- відсутність іміджевого просування інтелектуальних ігор як модного та престижного виду дозвілля;
- жорстка конкуренція між гравцями та командами, що іноді призводить до ефекту психологічного дискомфорту у менш досвідчених гравців, які лише інтегруються у систему інтелектуальних ігор;
- низька оцінка власного інтелектуального багажу у ймовірних учасників таких ігор, невпевненість у відповідності рівня свого інтелекту для участі у них, психологічні блоки, страхи та комплекси, породжені негативними оцінками їхніх знань у школі чи вищому навчальному закладі;
- маргінальні соціальні стереотипи, за якими відмінників, інтелектуально розвинених та активних на уроках дітей висміювали в школі, що нерідко призводило до булінгу.

Тож динаміка популяризації інтелектуальних ігор в українському суспільстві до недавнього часу біла відносно одноманітною. Проте, з розвитком соціальних мереж рух інтелектуальних ігор отримав не лише значний поштовх, але й - нові хвилі послідовників. Особливо помітними такі процеси стали у соціальній мережі Facebook. Розглянемо каталізatori цих процесів на прикладі тематичних активностей у соцмережі Facebook.

Інструменти, якими мають змогу користуватися у цій мережі SMM-менеджери (SMM - від англ. social media marketing), відкрили широкі можливості перед популяризаторами інтелектуальних ігор в Україні. Тематичні пабліки та SMM-кампанії у соцмережах успішно виконують низку інших важливих для просування будь-якого продукту функцій. Звернімося до найбільш значущих.

Презентаційна функція: тематична сторінка того чи іншого інтелектуального клубу, фестивалю, окремих ігор чи інших заходів інтелектуального профілю виконує роль своєрідної візитки і частково – віртуального флаєра, який, за аналогією із своїм паперовим прототипом, "роздається" потенційним споживачам, але вже у віртуальній реальності;

Уже згадана інформаційна функція: що, де і коли - не лише питання-тригери для послідовників цієї гри, але й основні інформаційні меседжі стосовно події - що це за гра, де проводиться, коли, умови участі, регламент тощо;

Інноваційно-інтригуюча функція: поширення інформації у соцмережі про подію викликає зацікавленість навіть у тих користувачів, які жодного разу не брали участь в інтелектуальних іграх, адже для них це - нестандартний формат дозвілля, нова пропозиція, про яку вони досі не чули.

Соціальна або навіть можна сказати, вірусна, функція: активні учасники інтелектуальних ігор поширюють на свої сторінках тематичні анонси, відображаються на фото цих заходів у стрічках новин друзів, які, в свою чергу, починають цікавитися інтелектуальними іграми та розповсюджують таку інформацію серед інших – таким чином, ефект присутності інтелектуальних ігор у мережі весь час посилюється.